

des i Tillæg B. Sp. 128 ff., første Behandling af det af den 7de Landsthingsmand for 2den Kreds (Hasle) indbragte „Forflag til Lov om Tillæg til Loven af 29de December 1857 om Eftertryk“ findes i Tidenden Sp. 404 ff., Udvalgets over samme afgivne Betænkning i Tillæg B Sp. 125 ff.)

Der var til det af Udvalget stillede Lovforflag intet Ændringsforflag fremkommet.

Formanden: Forinden Forhandlingerne begynde, skal jeg, i Henhold til hvad jeg i sidste Møde yttrede, rette den Forespørgsel til Thinget, om Nogen optager det oprindelige af den 7de Landsthingsmand for 2den Kreds indbragte Lovforflag. (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet. — Jeg skal give den ærede Ordfører Ordet.

Ordføreren (Hasle): Det høie Thing vil erindre, at jeg indbragte et Forflag til et Tillæg til Loven af 29de December 1857 om Eftertryk, og at dette Forflag kun angik Oversættelser af svenske Skrifter. Ved Overveielser af denne Sag i Udvalget blev dette enigt om tillige at foreslaae nogle Ændringer i Loven om Eftertryk, som ikke vedkomme den Sag, som mit Lovforflag angik, og det ærede Thing vil jo have seet, at der derved er fremkommet et ganske nyt Lovforflag, som idag er til 1ste Behandling. Da Thinget jo vel har gjort sig bekjendt med dette samt med dets Motiver, skal jeg ikke opholde mig videre ved de enkelte Bestemmelser deri. Jeg skal kun bemærke, at det Forflag, som jeg indbragte, indholdes i de 4 sidste Paragrapher af det foreliggende Lovforflag, dog saaledes, at der er blevet tilføjet nogle flere Betingelser. Det høie Thing vil maaskee erindre, at jeg ved 1ste Behandling af det nu bortfaldne Lovforflag udtalte, at jeg antog, at der i det Hele taget vilde være Stemning for at fastsætte en Frist, inden hvilken en svensk Forfatter skulde besørge Oversættelsen. Dette er nu skeet i det foreliggende Forflag, idet der er blevet fastsat en Frist af et Aar, inden hvilken den svenske Forfatter skal have begyndt

Oversættelsen paa Dansk, og en Frist af 2 Aar, inden hvilken den skal være færdig. De øvrige Betingelser troer jeg ikke, det er nødvendigt for mig at gaae ind paa.

Hvad det Tillæg angaaer, som er kommet til mit Forflag, da vil det ærede Thing have seet, at een Bestemmelse vedrører § 3 i Loven af 29de December 1857, efter hvilken det kunde synes at være uklart, naar en Forfatter har testamenteret Forlagsretten til en enkelt Person, og denne Person dør, om saa Forlagsretten er Fællesgods, eller om hans øvrige Arvinger kunne paastaae at være berettigede til den. De to første Paragrapher i det nye Lovforflag vedrøre denne Sag og søge at give faste Regler, der vistnok ere i Overensstemmelse med den Tanke, der gaaer igjennem Loven om Eftertryk. En anden Bestemmelse angaaer anonymt udgivne Skrifter. Loven om Eftertryk bestemmer Fristen for Forlagsrettens Bestyttelse til 30 Aar fra Skriftets første Dplag, hvorved vistnok det Særsyn vil kunne finde Sted, at en anonym Forfatter kan være berøvet Forlagsretten, inden han dør. Udvalget har derfor troet, at Fristen kunde forlænges, navnlig ved at regne den fra det sidste Dplag, dog saaledes, at man som en ubetinget Grændse sætter 50 Aar fra det første Dplag.

Der er dernæst indført en Bestemmelse, der synes at savnes i Eftertryksloven, nemlig for det Tilfælde, at et Værk bestaaer af flere Dele, men en enkelt Deel deraf er udsolgt. Der har Udvalget meent, at de almindelige Bestemmelser bør finde Anvendelse saaledes, at Forbudet om Eftertryk ophører for denne enkelte Deels Vedkommende, naar den har været udsolgt i fem Aar. — Endelig bestemmer § 6, at naar Forlagsretten er bleven forbrudt, fordi Værket i fem Aar ikke har været til at erholde, men der efter den tidligere Berettigedes Foranstaltning besørges et nyt Dplag, forinden det Samme er skeet ved nogen Trediemand, skal den tidligere Berettigede gjenindtræde i sin Ret. — Jeg troer hermed omtrent at have udtømt, hvad Forflaget indeholder, og skal anbefale det til det høie Thing.